

Sygn. akt I C 478/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Halina Grzybowska

Protokolant : Monika Król

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy M. Ś. Miejskiego Zarządu (...) w Ś.

przeciwko E. S. , W. S., M. S. i A. T.

o eksmisję z lokalu mieszkalnego

I. umarza postępowanie w stosunku do pozwanego A. T.;

II. nakazuje pozwanym M. S. i małoletnim E. S. i W. S. reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową M. S. , aby opróżnili, opuścili i wydali stronie powodowej Gminie M. Ś. lokal mieszkalny położony w Ś. przy ulicy (...);

III. orzeka, że pozwanym przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego;

IV. nakazuje wstrzymanie wykonania eksmisji do czasu złożenia pozwanym przez Gminę M. Ś. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego;

V. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 320 zł.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 12 marca 2013 roku powód Gmina M. Ś. – Miejski Zarząd (...) zakład budżetowy w Ś. domagał się od pozwanych M. S., E. S., W. S. i A. T. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania stronie powodowej lokalu mieszkalnego położonego w Ś. przy ul. (...). Powód domagał się także zasądzenia solidarnie od pozwanych M. S. i A. T. na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł.

W uzasadnieniu żądania podał, że pozwani zajmują lokal mieszkalny położony w Ś. przy ul. (...) bezumownie. Nie wstąpili bowiem w stosunek najmu w miejsce zmarłego dotychczasowego najemcy J. T., będącego dziadkiem pozwanej M. S. i pozwanego A. T.. Pozwana M. S. zwróciła się do właściciela o przepisanie prawa najmu zajmowanego bezumownie lokalu. Otrzymała odpowiedź odmowną, bowiem w myśl art. 691 kc wnuki nie należą do kręgu osób, które wstępują w prawo najmu po zmarłym najemcy. Ponadto, nie został także spełniony warunek do przepisania umowy najmu określony w Uchwale Rady Miejskiej w Ś. nr XXIII/254/04 z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy M. Ś., tj. okres wspólnego zamieszkiwania z dotychczasowym najemcą nie przekroczył pięciu lat. W tej sytuacji pozwani zostali zobowiązani do dobrowolnego opróżnienia i wydania zajmowanego lokalu do dyspozycji powoda, czego jednak nie uczynili pomimo dodatkowego wezwania.

Na rozprawie w dniu 10 maja 2013 r. pozwana M. S. przyznała, że nie uzyskała możliwości zawarcia umowy najmu. W spornym lokalu mieszka w sumie od 3 lat, a wprowadziła się tam za życia swojego dziadka. Regularnie płaciła czynsz do stycznia 2013 r. a od tego czasu z powodów zdrowotnych nie opłaca czynszu i popadła w zaległości. Na wypadek orzeczenia o eksmisji wniosła o orzeczenie o lokalu socjalnym. Podała, że jej brat A. T. od 6-7 lat przebywa w Irlandii, dokąd wyjechał na stałe. W spornym lokalu nie ma żadnych jego rzeczy i zamierza wymeldować się z mieszkania w czasie przyjazdu na urlop – w lipcu lub sierpniu 2013 roku.

Pismem z dnia 20 maja 2013 r. powód cofnął pozew w stosunku do pozwanego A. T. .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 grudnia 1960 r. zawarta została umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w Ś. przy ul. (...) pomiędzy wynajmującym – Gmina M. Ś. a najemcą - K. T.. K. T. zmarła 28 lipca 2003 roku. W związku z tym w stosunek najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego wstąpił J. T., stając się stroną wskazanej umowy.

Dowód: stwierdzenie przedmiotu i warunków umowy najmu lokalu mieszkalnego k. 8

odpis skrócony aktu zgonu K. T. nr (...) z dnia 29 lipca 2003 r. k. 12, aneks nr (...) k. 11

Z dniem 1 kwietnia 2003 r. jednostka budżetowa Administracja (...) została przekształcona w zakład budżetowy Miejski Zarząd (...), na mocy uchwały nr VI/92/03 Rady Miejskiej w Ś. z dnia 28 marca 2003 r.

Dowód: uchwała nr VI/92/03 Rady Miejskiej w Ś. z dnia 28 marca 2003 r. k. 5

Zgodnie z operatem szacunkowym budynku przy ul. (...), aneksem z dnia 31 maja 2010 roku do umowy najmu wprowadzono zmiany polegające na tym, że przedmiotowy lokal oznaczony pierwotnie numerem 9/2, został następnie oznaczony numerem 9/1.

Dowód: aneks nr (...) k. 13

J. T. zmarł 21 października 2012 roku. Po jego śmierci w lokalu zamieszkiwała nadal wnuczka J. M. S. wraz ze swoimi małoletnimi dziećmi – W. S. i E. S.. Osoby te wraz z A. T. są zameldowane na pobyt stały w przedmiotowym lokalu i wspólnie z J. T. mieszkały do jego śmierci przez 2 klata i 5 miesięcy .

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu J. T. nr (...) z dnia 12 litego 2013 r.

oświadczenie najemcy z 13 listopada 2012 r. złożone przez M. S. k. 15

pismo Urzędu Miejskiego w Ś. z dnia 18 lutego 2013 r. k. 16 i z dnia

30.11.2012 r. k. 17

W dniu 27 listopada 2012 r. pozwana złożyła wniosek do strony powodowej dotyczący „przepisania na nią ” lokalu mieszkalnego przy ul. (...) po zmarłym dziadku J. T.. Otrzymała odpowiedź odmowną z powołaniem na treść art. 691 § 1 kc, który do kręgu osób uprawnionych do wstąpienia w stosunek najmu lokalu mieszkalnego w razie śmierci najemcy nie zalicza wnuków, a także wobec braku ,możliwości zastosowania przepisu § 14 uchwały Rady Miejskiej w Ś. z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy M. Ś., gdyż okres wspólnego zamieszkiwania pozwanej z J. T. wynosił 2 lata i 5 miesięcy, a nie jak wymaga tego wskazana uchwała co najmniej 5 lat. Pozwana poinformowana została w związku z tym o konieczności przekazania lokalu przy ul. (...) w Ś. do Miejskiego Zarządu (...) w Ś..

Dowód: pismo Urzędu Miejskiego w Ś. do pozwanej M. S. z 30 listopada 2012 r. k. 17

Miejski Zarząd (...) w Ś., pismem z dnia 16 stycznia 2013 r., doręczonym 22 stycznia 2013 r., wezwał pozwaną do dobrowolnego przekazania zajmowanego bezumownie lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Dowód: pismo Miejskiego Zarządu (...) w Ś. z dnia 16 stycznia 2013 r. k. 18

Pozwana M. S. korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ś.. Wraz z małoletnimi dziećmi - E. S. i W. S. pozostaje w rozeznaniu D. Pomocy Środowiskowej i korzysta z pomocy finansowej w formie zasiłków celowych, okresowych oraz opłacania obiadów w szkole. Przyznano jej również świadczenia rodzinne w postaci zasiłków rodzinnych na dzieci E. S. i W. S., dodatku z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego na W. S., jednorazowego dodatku z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2013/2014 na E. S., zasiłku pielęgnacyjnego dla W. S., świadczeń alimentacyjnych dla E. i W. S.. Małoletni W. S. jest osobą niepełnosprawną. Pozwana M. S. pozostaje osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Nie przysługuje jej prawo do innego lokalu mieszkalnego, w którym mogłaby zamieszkać wraz z małoletnimi dziećmi.

Dowód: pismo MOPS z dnia 26 kwietnia 2013 r. k. 28

decyzja Prezydenta Miasta Ś. z 31.10.2012 r. k. 53

decyzja Prezydenta Miasta Ś. z 13.12.2011 r. k. 55

decyzja Prezydenta Miasta Ś. z 6.09.2012 r. k. 56

decyzja Starosty (...) z dnia 27.11.2011 r. o uznaniu M. S. za

osobę bezrobotną k. 59

orzeczenie o niepełnosprawności W. S. z 7.11.2011 r. k. 58

zeznania pozwanej M. S. k. 39, 61

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie opisanych wyżej dokumentów, których treść nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a w niewielkim zakresie także na zeznaniach pozwanej M. S., które w zakresie poczynionych ustaleń także są wiarygodne i nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

Przepis art. 222 § 1 k. c stanowi, że właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Bezspornym jest, że lokal mieszkalny znajdujący się przy ul. (...) w Ś. wchodzi w skład mieszkaniowego zasobu gminy, a więc jego właścicielem jest Gmina M. Ś.. Najemcami tego lokalu na podstawie umowy najmu byli kolejno K. T., a po jej śmierci J. T.. Osobami zameldowanymi na pobyt stały w tym lokalu poza J. T. byli: M. S., A. T., W. S. i E. S..

Wobec ujawnienia faktu, że pozwany A. T. od kilku lat nie przebywał w spornym lokalu, powód cofnął pozew w stosunku do tego pozwanego. Sąd nie uznał tej czynności za niedopuszczalną, gdyż nie zachodziły przesłanki określone w art. 203 § 4 k.p.c. Konsekwencją cofnięcia pozwu w tym zakresie było umorzenie postępowania w stosunku do pozwanego A. T. jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Po śmierci J. T. w przedmiotowym mieszkaniu zamieszkiwali nadal pozwani: M. S., W. S. i E. S.. Osobom tym nie przysługiwało żadne skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania lokalem. W szczególności nie znalazł zastosowania art. 691 § 1 k. c stanowiący, że w razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których

najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą. Pozwana M. S. będąca wnuczką zmarłego oraz pozwani W. S. i E. S. będący jego prawnukami, nie należą do kręgu osób, którym przysługuje uprawnienie do wstąpienia w stosunek najmu po zmarłym najemcy, zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem. Uprawnienia takiego nie nabyli również na podstawie przepisów uchwały Rady Miejskiej w Ś. z dnia 27 sierpnia 2004 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy M. Ś.. Okres wspólnego zamieszkiwania pozwanych z J. T. był bowiem zbyt krótki niż wymaga tego uchwała. W tej sytuacji spełniła się hipoteza normy art. 222 § 1 kc – pozwani władali faktycznie lokalem mieszkalnym, nie mając do tego żadnego skutecznego względem właściciela uprawnienia. Dlatego zasadnym było żądanie powoda, aby pozwani opróżnili, opuścili i wydali stronie powodowej Gminie M. Ś. lokal mieszkalny położony w Ś. przy ul. (...). Stąd rozstrzygnięcie Sądu zawarte w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.

W ocenie sądu żądanie eksmisji pozwanych nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem pozwana, zaprzestała opłacania lokalu z powodu trudnej sytuacji materialnej, co oznacza, że nie stać ją na utrzymanie tego lokalu, zaś w punkcie III części dyspozytywnej wyroku, sąd orzekł że pozwanym przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego

Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy z 21.06.2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego bądź o braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy. Sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania z lokalu przez osoby, których dotyczy nakaz eksmisji oraz ich szczególną sytuację materialną i rodzinną, przy czym sąd nie może orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego m.in. wobec małoletniego, niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, osoby sprawującej opiekę nad małoletnimi a także wobec osoby posiadającej status bezrobotnego, chyba że osoby te mogą zamieszkać w innym lokalu niż dotychczas używany (art. 14 ust. 4 pkt 2 i pkt 5 wskazanej ustawy).

Jak ustalono pozwani E. S. i W. S. są małoletni a M. S. posiadająca status osoby bezrobotnej, sprawuje nad nimi opiekę, nadto zaś wobec jej małoletniego syna – W. S. wydane zostało orzeczenie o niepełnosprawności. Istniały zatem obligatoryjne przesłanki do wydania orzeczenia o przysługującym pozwanym, uprawnieniu do lokalu socjalnego.

Konsekwencją orzeczenia w punkcie III było nakazanie wstrzymania eksmisji do czasu złożenia pozwanym przez powodową Gminę oferty najmu lokalu socjalnego, na podstawie przepisu art. 14 ust. 6 wskazanej ustawy.

O kosztów procesu w punkcie V sentencji wyroku należało orzec z stosownie do treści przepisu 98 k.p.c. w związku z art. 105 § 2 kpc. Na wysokość zasądzonych od pozwanych kosztów procesu składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł (zgodnie z § 9 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata od pozwu w wysokości 200 zł (zgodnie z art. 27 pkt 11 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).